

Welcome into Sally's World

Sally Pittman was één van de negentien kunstenaars die werd geselecteerd – en bereid gevonden – om een bijdrage te leveren aan de Stichting Art Gala Amersfoort. 'Maak een kunstwerk van deze kale stoel', was vorig jaar de opdracht. Sally beschilderde de hare met eigen teksten en het nodige bladgoud/zilver; goed voor een flink bedrag op de ArtGala-kunstveiling. Wanneer de corona-dampen zijn opgetrokken staat de sympathieke Amerikaans-Amersfoortse klaar voor het ArtGala-ervolg: kinderen die het nodig hebben én er voor open staan in haar atelier meenemen *into Sally's World*. "Een wereld vol composities, installaties en performances die emoties opwekken, een gevoel oproepen en vooral: een verhaal vertellen." Daarbij gebruikt Sally, werkzaam op de Kringloop Amersfoort, met name stoffen en gevonden voorwerpen waarmee ze een eigen omgeving creëert. [Hier](#) meer:

'Art essentieel voor alle Kids'

Geboren op het platteland van Florida had Sally Pittman een [quote] bijzondere jeugd. Een paar zaken stonden al vroeg vast: Florida was *beautiful*, maar te kleinburgerlijk. Ze wilde eropuit, vooral *Europe* trok. En qua professe was actrice worden de droom. Die droom kwam niet uit; vele andere wel vertelt ze.

Op de boerderij in Jay, Florida, vlakbij de Golf van Mexico, kon Sally naar hartenlust spelen, zwemmen, in bomen klimmen enzovoorts. Toch spreekt ze niet van een blije jeugd, maar van een bijzondere. Want er waren ook, niet nader te benoemen, facetten. "Als adoptiekind groeide ik op bij een vader, die boer was maar daarnaast ook politiek actief, muzikaal en honkbaltrainer. En mijn

stiefmoeder – de eerste overleed op mijn vierde – was kunstschilderes en docente. Variatie genoeg dus, al zit dat dus niet letterlijk in mijn bloed.” Als afsluiting van haar collegetijd mocht Sally op haar zestiende op de traditionele Europa-trip. Ondanks de veertien-landen-in-vijftien-dagen-formule werd haar toen al duidelijk: h er wil ik zijn! “Ik liep soms alleen (ben niet zo’n groepsmens) een steegje in in de hoop dat ze me niet meer zouden vinden en ik hier kon blijven.” Toen werd ’m dat nog niet, later wel. Exact op haar 25^e verjaardag landde ze in 1985 in London om dit continent niet meer te verlaten. “Het was uit met mijn toenmalige vriendje, ik was afgestudeerd in de Theaterwetenschappen: hét moment leek me.” Vooral het Klassieke Griekenland trok, maar weer zorgde de liefde voor een schijnbeweging: ze viel voor een Hollander. Ze ervaarde ons volkje als lieve, leuke en gezellige mensen en kreeg voorzichtig voet aan de grond als actrice. Tot een hernia roet in het eten gooide.

Het einde van die droom dus, maar gelukkig had Sally er nog  en. “Naast toneelspelen heb ik altijd al een passie gehad voor ‘iets doen’ met mooie stoffen en textiel.” Via een vriendin kwam ze op de Rietveld Academie terecht; Afdeling Mode & Vormgeving. “Maar ik wilde me niet beperken tot alleen kleding maken, voelde me meer aangetrokken tot het bredere creëren, het echte kunstzinnige zelf sch ppen van dingen. Ongeacht of het nou installaties, performances of bijzondere kledingstukken zijn.” Voor de beeldvorming: zo maakte Sally na haar studie bewegende installaties voor festivals en bijzondere kostuums voor het Nederlands Blazersensemble en de opera Fairy Queen. Tot er w er roet in het eten kwam. Ze moest haar (antikraak)atelier halsoverkop verlaten en er waren problemen in de privésfeer: hellup!!

We spreken acht jaar terug en de hulp kwam uit de hoek waar Sally nu nog steeds gelukkig is: Kringloopcentrum Amersfoort-Leusden. “Ron Jagers vroeg me om de jurk te ontwerpen voor de BoekenKoningin van het door de Kringloop georganiseerde Boekenbal.” Het klikte tussen Sally en de mensen van de Kringloop. Het voelde als een warm bad, als vis in het water. Ze kreeg er een vaste baan, een eigen ruimte en alle ruimte om er ‘leuke dingen’ te gaan doen met tweedehands stoffen, textiel en vooral ook: mensen die weer een ‘kontje nodig hebben’ (om te re integreren) in de maatschappij. Hoe ze dat laatste op empathisch geheel eigen wijze doet was te zien in de eind vorig jaar uitgezonden VPRO-serie De Kracht van de Kringloop; bekijk het op Uitzending Gemist. Daaruit blijkt ook de extra aandacht die ze op dit vlak heeft voor kinderen. Sally, in het bezit van drie inmiddels uitgevlogen (stief)kinderen: “Kids en Kunst: het hoort bij elkaar. Kunst is essentieel voor  lle opgroeiende kinderen. Ze ontdekken wat ze mooi vinden, wat ze kunnen en werken zo aan een positief zelfbeeld. Daarom onderstreep ook ik als geen ander de doelstellingen van de Stichting ArtGala en al die andere organisaties, die zich inzetten om kunst in al z’n vormen bij de kinderen te krijgen. Niet in de laatste plaats kids waarvan de ouders het niet zelf kunnen betalen. Juist n , in deze tijd waarin corona voor veel ellende zorgt. En nog gaat zorgen, op financieel vlak. Ik sta te popelen om ze – als dat maar weer even kan, al is het op anderhalve meter – te laten ruiken aan en mee te nemen in ‘mijn’ mooie wereld. Hier kunnen ze hun beleving de vrije loop laten, vragen stellen, dingen uitproberen, dingen doen, dingen m ken. Of ik dat kan samenvatten in  en motto? ‘Wees jezelf en pak de vreugde. Pak de joy!’”

Tenslotte, in het kader van wie-goed-doet-goed... en de-ene-hand-wast-de...: Sally groeide uit haar atelier bij de Kringloop, gaf aan dat ze een grotere ruimte

zocht en vond die via het netwerk van de Stichting ArtGala Amerfoort.
Binnenkort neemt ze haar intrek in ...

Tip!

Sally Pittman werkte mee aan 'Bespiegelingen', een fotoserie met interviewteksten die van 16 juni tot 25 juli te zien was in de Sint Joriskerk. Ondertitel van de expositie: 'een eregalerij van mensen die openhartig vertellen over hun levenservaringen en de lessen die ze eruit trokken'. Er is een bijbehorend boekwerkje beschikbaar:

<https://joriskerkamersfoort.nl/evenement/expositie-bespiegelingen/>

